

"Dat werd dus nu de feest editie "

Mooie gelegenheid om U er eens aan te herinneren dat hij, Frank Forrest, de schrijver is van het meest verkochte boek aller tijden in Holland : "Met jouw waldhoorn tussen mijn alpen" en het vervolg "Als Tirolers stoeien gaan de alpen gloeien". De politiek correcte sociaal realistische roman van de week "Pampus apen drillen" een vlammend protest tegen raciale vooroordelen.

Geschreven op een zoldertje met los liggende planken gedurende de Grote Oorlog, een boek dat geëvolueerd is tot de seksjuwelen Bijbel van de naoorlogse jongeren.

In die oorlog konden de mensen maar twee dingen doen : neuken, nog eens neuken en elkaar voorlezen uit de fabels van La Fontaine, daar na weer neuken of ganzeborden en Mens erger je nieten. Uit ouwe fietsbanden maakten ze condooms. Niet om doorheen te komen. Satisfactie gegarandeerd. Oorlog brengt een enorm stuk creativiteit in de mensheid naar boven.

Dat clandestien gedrukte boek bij de VrolijkeVrijbuiterspers vloog dus van de persen af met de vaart van een tiet op wonder olie. Het boek was op de zwarte markt door zwarthandelaren voor astronomische bedragen verkocht en ik had nog steeds geen rooie cent gevangen.

Er waren verschillende uitgaven van op de markt verschenen. De uitgever had een flinke partij handgeschept papier in zijn kelders liggen, waarop men aanvankelijk het boeiende verhaal "Onkel, vertel mij nog eens over Adolf Hitler" had willen drukken, maar toen het tij in 43 keerde bedacht de uitgever zich, gooide zijn NSB speldje weg in, ging papier en schrijf machines aan het verzet leveren opdat ze hem na de oorlog als verzetsheld zouden kunnen eren en belonen met een fikse uitkering van het fonds van de Stichting 1940-1945.

Dat werd dus nu de feest editie van "Met jouw waldhoorn tussen mijn alpen" verlucht met semi-pornografische tekeningen van een kunstschilder die eigenlijk typograaf was. In een vetleren kaft, goud op snee met koperen sloten, net als de Statenbijbel. Honderd en vijf en zestig gulden per exemplaar in genummerde uitgave in eenmalige druk van duizend exemplaren. Het werd weer eens cashen.

Wat zien ik als ik mijn uitgevers contract in kijk in de kleine lettertjes die ik nooit gelezen had ? Dat ik uitsluitend een geldend percentage krijg over de ingenaaide exemplaren met slappe kaft, maar niet van de genummerde uitgave in leer gebonden. Per boek scheelde dat mij dus zestien en een halve gulden aan royalties.

Nou was een groot gedeelte van die uitgaven dus niet ingenaaid maar hard cover dus ik voelde me goed dubbel genaaid !

Het heeft mij dus zestien en een half duizend gulden gescheeld aan inkomsten en dat was vlak na de oorlog een kapitaal.

Dus ik met een ploertendoder onder mijn jasje naar de uitgever, een dikke patser met een eeuwige bolknak in zijn bek en een kop als een onweerswolk die elk moment op uit barsten kon staan.

Hij heeft nog een keer W F Hermans het raam uit proberen te gooien op een feestje, toen heb ik 'm tegen gehouden anders was het toch een groot verlies voor de literatuur geweest in 1949 als Hermans te pletter was geslagen.

Die uitgever begon meteen te vloeken en te tieren : Beijenou helemaal besodommierd met je misjpoke? Ik heb alle risicos gelopen met dat k*tboek waar geen touw aan vast te knopen valt en op elke bladzijde wel geneukt wordt en het constant over k*t en l*I gaat, noem jij dat soms literatuur? Ik heb alles gefinancierd van dat rotboek, heb Jan en Alleman belazerd en nou kom je hier sijken over geld. Ik wou gotsamme ook eindelijk wel eens wat gaan verdienen en of dat over jouw rug gaat zal me worst wezen en nou mijn kantoor uit, opgesodommierd, gore

klootzak !

© november 2020, fredvanderwal, BasicPublishing.nl